Επειδή διακυβεύεται η ζωή μας!

του **Γιώργου Μητραλιά**

Εξαιτίας των κατακλυσμικών συνεπειών που δίχως άλλο αναμένεται να έχει η κλιματική καταστροφή, ο Ντόναλντ Τραμπ που όχι μόνο την αρνείται αλλά και κάνει τα πάντα για να την επιδεινώσει, είναι ήδη σε καλό δρόμο για να ξεπεράσει κάθε τερατώδες προηγούμενο και να ανακηρυχθεί μεγαλύτερος εγκληματίας της ανθρώπινης ιστορίας! Από την πλευρά τους, αν και δεν διαθέτουν -ευτυχώς- την καταστροφική μανία του αμερικανού προέδρου, οι Έλληνες πολιτικοί που διακρίνονται όμως και αυτοί για την κουτοπόνηρη ανεμελιά με την οποία αντιμετωπίζουν την κλιματική αλλαγή, είναι επίσης σε καλό δρόμο για να μείνουν στην ιστορία ως κύριοι υπεύθυνοι των όλο και περισσότερων τραγωδιών και λοιπών δεινών που αναπόφευκτα θα πλήξουν τη χώρα τους. Τρανή απόδειξη ο τρόπος με τον οποίο εξήγησαν, ερμήνευσαν, σχολίασαν και τελικά “αντιμετώπισαν” -τουλάχιστον τις πρώτες μέρες- τις πρόσφατες μεγάλες πυρκαγιές και την πολύνεκρη τραγωδία στο Μάτι.

Σε αντίθεση λοιπόν με ό,τι βλέπουμε να συμβαίνει αυτό το καιρό σε άλλα σημεία του πλανήτη που δοκιμάζονται επίσης από “πρωτοφανείς πυρκαγιές” (Πορτογαλία, Ισπανία, Σουηδία, Καλιφόρνια...), μόνο στην Ελλάδα του 2018 άπαντες οι αρμόδιοι και αναρμόδιοι πολιτικοί -αλλά και τα ΜΜΕ- αναλώθηκαν σε κάθε λογής λιγότερο ή περισσότερο σοβαρές ή αστείες ερμηνείες, προτάσεις, επικρίσεις, κατάρες, αφορισμούς και πολεμικές χωρίς ποτέ να αναφέρονται στην κλιματική καταστροφή που δείχνει είτε να μην τους απασχολεί, είτε να είναι εντελώς ξένη στα ενδιαφέροντά τους.

Συγκεκριμένα, η μεν δεξιά δείχνει να την αγνοεί παντελώς καθώς έχει για μόνο της μέλημα να ρίξει πάσει θυσία και με κάθε μέσο την κυβέρνηση και τον Τσίπρα, ενώ ο Σύριζα και η κυβέρνησή του αποδέχονται μεν την ύπαρξη της κλιματικής αλλαγής αλλά μόνο ως αντικειμένου ανώδυνης συζήτησης μεταξύ τυρού και αχλαδιού, έτσι για να περνάει η ώρα. Αυτή η στάση της κυβερνώσας αριστεράς διευκολύνεται ωστόσο αφάνταστα από εκείνη της αντιπολιτευόμενης “ριζοσπαστικής” που είναι, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, ακόμα

χειρότερη: Για αυτήν, η κλιματική αλλαγή είναι είτε δευτερεύον ζήτημα που υποχωρεί μπροστά στα πολλά καυτά προβλήματα των χαλεπών καιρών είτε...εφεύρημα και **“απάτη του ιμπεριαλισμού”!** (1) Πάντως, όλες αυτές οι διαφορετικές “αποχρώσεις” καταντούν να είναι τριτεύουσας σημασίας και χωρίς πρακτικό αντίκρυσμα καθώς οι πάντες, **ακροδεξιά και δεξιά της ΝΔ, Σύριζα, ΚΚΕ και πλειοψηφία της ριζοσπαστικής αριστεράς συμφωνούν στο βασικό ζήτημα: Την πάσει θυσία “αξιοποίηση του ορυκτού ενεργειακού πλούτου της χώρας”! “Φυσικά”, για όλους αυτούς το γεγονός ότι έτσι διαιωνίζονται και αυξάνονται -αντί να μειώνονται δραστικά- οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και επιδεινώνεται η κλιματική αλλαγή υποχωρεί και εξαφανίζεται μπροστά στην προοπτική να γίνει η χώρα πετρελαιοπαραγωγός και κάποιοι από τους κατοίκους της ...εμίρηδες με πετροδολλάρια...**

Τι κι αν η φονική πυρκαγιά στο Μάτι μοιάζει σαν δυό σταγόνες νερό με εκείνες τις “πυρκαγιές νέου τύπου” της Πορτογαλίας και της Καλιφόρνιας που μελετούν με τη ψυχή στο στόμα ειδικευμένοι επιστήμονες και διεθνείς οργανισμοί; Τι κι αν η εξάπλωσή τους σε χρόνο ρεκόρ και με θερμοκρασίες ρεκόρ θυμίζει το εφιαλτικό **Feuersturm** (καταιγίδα φωτιάς) του βομβαρδισμού του Αμβούργου το 1944 και παραπέμπει στις ειδικές συνθήκες που ευνοεί η κλιματική καταστροφή; Τι κι αν όλοι οι “αρμόδιοι” (πλην του Τραμπ!) προειδοποιούν ότι από εδώ και πέρα θα πρέπει να αναμένονται όλο και περισσότερες και όλο και χειρότερες πυρκαγιές σαν κι αυτή στο Μάτι, στην Καλιφόρνια ή στη Πορτογαλία; Τι κι αν στις ΗΠΑ αναπτύσσεται ένα μαζικό και άκρως ριζοσπαστικό λαϊκό κίνημα που διεκδικεί στους δρόμους την άμεση απεξάρτηση της χώρας -και ολάκερου του κόσμου- από τα ορυκτά καύσιμα; Όλα αυτά και πολλά άλλα είναι ψιλά γράμματα και θεωρητικολογίες αργόσχολων για τους ανεπάφως σκιαμαχούντες με τη δεινή πραγματικότητα Έλληνες πολιτικούς αλλά και την περί άλλα τυρβάζουσα ελληνική αριστερά!(2)

Όμως, εδώ που έχουμε φτάσει, δηλαδή στο χείλος της αβύσσου, δεν αρκεί πια ή απλή αναγνώριση της ύπαρξης της κλιματικής αλλαγής ούτε ότι αυτή συνιστά μια θανάσιμη απειλή για την ανθρωπότητα. Όλα αυτά τα βλέπουμε ήδη να συμβαίνουν και στη χώρα μας, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, καθώς δεν κοστίζει απολύτως τίποτα να μιλάς για το κακό αρκεί να μην κάνεις το παραμικρό για να το καταπολεμήσεις όχι αλλού αλλά εδώ και τώρα στον τόπο σου.

Και πράγματι, το “αξιοθαύμαστο” στη χώρα μας είναι ότι **η καταπολέμηση της κλιματικής καταστροφής απουσίασε μόνιμα και εντελώς όχι μόνο από τα κατά καιρούς κυβερνητικά προγράμματα, αλλά και από το λόγο και τις προτάσεις όλων -χωρίς εξαίρεση- των κομμάτων, από την πολιτική συζήτηση και αντιπαράθεση και**

φυσικά, δεν απασχόλησε ποτέ την κοινή γνώμη που έχει άλλες έγνοιες.

Αντίθετα, η εξουσία συνεπικουρούμενη από όλο το πολιτικό προσωπικό, τα ΜΜΕ αλλά και την κοινή γνώμη σπατάλησε μόνιμα την όποια ενέργεια και ικανότητά της είτε στη διεκδίκηση "εξαιρέσεων" για την Ελλάδα από τα -εξάλλου μίζερα και ανεπαρκή- μέτρα περιορισμού των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που αποφασίζονταν διεθνώς, είτε ακόμα και στην...παράκαμψη και παραβίασή τους από το θριαμβεύον "ελληνικό δαιμόνιο".

Με άλλα λόγια, για τους Έλληνες πολιτικούς και τα κόμματά τους, αλλά και για τα ελληνικά ΜΜΕ και την ελληνική κοινή γνώμη η κλιματική αλλαγή είναι -το πολύ- αντικείμενο μιας κάποιας γενικής και αφηρημένης ακαδημαϊκής συζήτησης καθώς αφορά τους άλλους και όχι εμάς τους ίδιους, τη ζωή μας και το (πανέμορφο και τόσο άμεσα απειλούμενο) περιβάλλον που μας φιλοξενεί!

Το ζητούμενο λοιπόν είναι πια μόνον ένα: **Μέτρα εδώ και τώρα και άμεση εφαρμογή αυτών των μέτρων στο πλαίσιο ενός βολονταρίστικου γενικού προγράμματος απεξάρτησης -το συντομότερο δυνατό- από τα ορυκτά καύσιμα και μετάβασης σε ανανεώσιμες καθαρές πηγές ενέργειας**.(2) Αρχής γενομένης από την άμεση εγκατάλειψη όλων των (εγκληματικών) αναζητήσεων πετρελαίου και φυσικού αερίου στην ελληνική επικράτεια. Πράγμα που σημαίνει ότι οι κάθε λογής "αρμόδιοι" σταματούν να παίζουν κρυφτούλι με τη δεινή πραγματικότητα, και αναλαμβάνουν το κόστος των αναμφίβολα πολύ σκληρών μέτρων που αναπόφευκτα όχι μόνο επηρεάζουν αλλά μάλλον αλλάζουν δραστικότατα το τρόπο ζωή μας μέχρι τις παραμικρές καθημερινές του "λεπτομέρειες".

Όσο για την αριστερά, αν θέλει να ξαναγίνει πρωτοπόρα δύναμη που ξεχωρίζει από το συρφετό των κάθε λογής πολιτικών απατεώνων και λοιπών διεφθαρμένων μετριοτήτων του νεοφιλελευθερισμού, πρέπει κατ' αρχήν όχι απλώς να σταματήσει τις σκοταδιστικές και γελοίες "θεωρίες" της περί κλιματικής αλλαγής που τάχα είναι εφεύρημα του ιμπεριαλισμού (!), αλλά και να πει όλη τη σκληρή αλήθεια στη κοινωνία: Δηλαδή ότι έχουμε ήδη χάσει πολύτιμο χρόνο και ότι αυτό που διακυβεύεται είναι πια όχι το μέλλον των παιδιών και των εγγονιών μας αλλά η ίδια η δική μας ζωή και το παρόν και μέλλον του πλανήτη.

Και ταυτόχρονα, να δώσει **απόλυτη προτεραιότητα και να μπει μπροστά στον αγώνα της χειροπιαστής και άμεσης καταπολέμησης της επερχόμενης και ήδη καλπάζουσας κλιματικής καταστροφής προτείνοντας και διεκδικώντας στους δρόμους και στις πλατείες περιβαλλοντικές πολιτικές και μέτρα που μόνο ένα τεράστιο οικοσοσιαλιστικό κοινωνικό κίνημα μπορεί να επιβάλει.**

Τελικά, το συμπέρασμα είναι απλό: **Αν η αριστερά δεν μπει μπροστά σε αυτή την υπέρτατη μάχη οικουμενικής επιβίωσης, τότε δεν έχει λόγο ύπαρξης!...**

Σημειώσεις

1. Ο γράφων ήταν αυτόπτης μάρτυρας του παθιασμένου εγκωμίου που έπλεξε δημόσια προ μηνών σε κομματική εκδήλωση πρώην υπουργός σε ηλικιωμένο μέλος του κόμματός του που είχε κατακεραυνώσει την κλιματική αλλαγή ως “τη μεγαλύτερη απάτη του ιμπεριαλισμού”. Και ίσως το ακόμα πιο σημαδιακό ήταν ότι κανείς από τους 50-60 παρευρισκόμενους δεν διανοήθηκε να αντιδράσει.

2. Ένα σημαντικό βήμα προς αυτή τη κατεύθυνση αποτελεί η συγκρότηση στα τέλη Απριλίου της “Πρωτοβουλίας Αθήνας ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων”.

Πηγή: contra-xreos.gr